

**DOMOV
PRO
SENIORY**

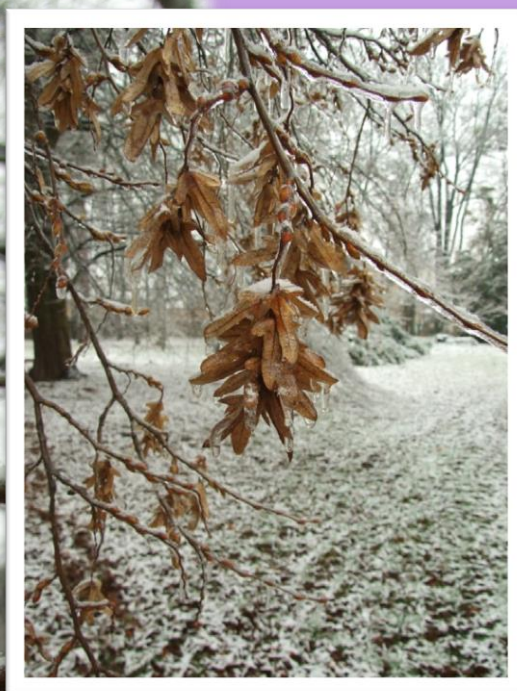
HEŘMANŮV MĚSTEC



U NÁS DOMA

Ročník XXI číslo 2 únor/2015

www.domov-hm.cz

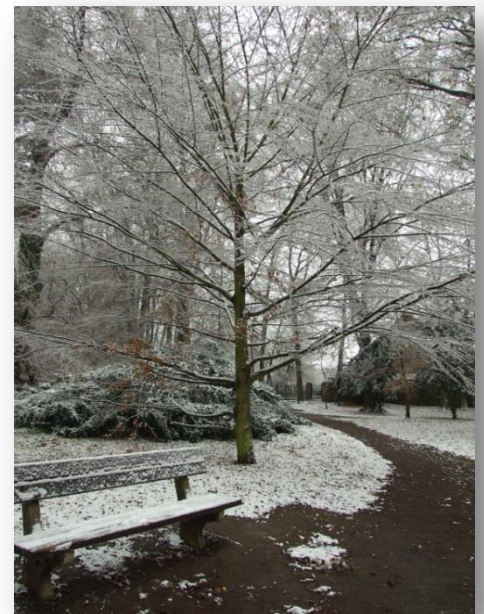


Dočkáme se zimy?



Obsah

Slovo na úvod	3
O štěstí.....	3
Informace z Domova	4
Odpověď z Afriky	4
Změny v organizační struktuře.....	5
Informace z ošetrovatelského a zdravotního úseku	6
Stanice A – Příběhy, které píše sám život	6
Stanice B – Dokončení rekonstrukce	7
Stanice C – Čekání na jaro.....	8
Stanice D.....	9
Stanice E	9
Aktivizace	10
Aktivity Veronika – Křížovka 2014	10
Aktivity Lenka – Návštěva městské galerie v Třemošnici	10
Aktivity Lenka, Mirka, Verča – Cvičení s padákem přineslo radost	11
Aktivity Verča – Téma keramiky na únor	11
Aktivity Alena – Klíčenky již počtvrté na zámku	12
A na co se můžete těšit?	12
Sociální úsek	13
Sami sobě	14
Pro chytré hlavy	16



Slovo na úvod

Do nového roku si vždy vzájemně přejeme hodně zdraví, štěstí...

Co je to štěstí? Každý si je vysvětlujeme po svém, obtížně jej umíme definovat, a mnohdy si štěstí ani neumíme uvědomit a rozpoznat.

Každý chce být šťastný, a aby toho dosáhl, musí především vědět, co pro něho vlastně štěstí je.

Já za štěstí považuji stav mysli, ve které se odráží spokojenost s mým životem, kterou cítím ve svém nitru. Kdybych byla hodně neskromná, žila bych svůj život a čekala, věřila a doufala v lepší zítřky. Vím, že štěstí si mne samo nenajde.

Osobně se snažím žít přítomností a vážit si krásy, kterou život přináší, dokud je mi poskytována. Vím, že šťastnou mě činí můj život.

Nedávno se mi dostal do ruky text, bez uvedení autora, který jednoduchým způsobem štěstí popisoval, a mne nezbyvá, než s ním souhlasit.



Co je štěstí?

Víte, co je štěstí? Je to auto, dům a chata?

Ne, štěstí je, když máma je i táta.

Víte, co je štěstí? Když máte peněz jako smetí?

Ne, štěstí je rodina, jsou to rozesmáté tváře dětí.

Víte, co je štěstí? Když slibuje vám někdo modré z nebe?

Ne, štěstí je, když máte hodné lidi kolem sebe.

Štěstí je, když pro někoho něco znamená, když někomu radost uděláte.

Když o někoho opřít se můžete, když ochotně každému pomůžete.

Když někdo rád vzpomene si na vás, když nechcete všechno jenom pro sebe.

Když vážíte si toho, co máte, když lepšího nic už nehledáte.

Když vůbec nevíte, co je závist, když nemáte v srdci svém nenávisť.

Když i přes slzy dokážete se smát, když vás má někdo doopravdy rád.

Když umíte odpouštět a taky snít, štěstí je to, co každý člověk chtěl by mít.

Ne však každý o štěstí má stejnou představu.

Někomu stačí málo, někdo chce bohatství a slávu.

Někdo zas touží po tom, co zrovna druhý má,
proto mnoho lidí štěstí vůbec nepozná.

Lidské štěstí se skládá z tolika kousků, že stále některý chybí.

Marie Málková, ředitelka

Informace z Domova

Odpověď z Afriky

Před 2 měsíci jsme vám otiskli překlad dopisu, který jsme zaslali po jedné z koordinátorek, našemu adoptovanému Felixovi, společně s malým dárkem.

A odpověď přišla nečekaně brzo. Můžete si prohlédnout fotografii Felixe, kde již drží v ruce darované pastelky. Dále si přečtete dopis, který nám poslal také v roce 2014. Věříme, že i další roky bude spolupráce s Humanistickým centrem Dialog na takto dobré úrovni a Felixovi se bude dařit.

Český překlad

Drazí sponzoři,

přijměte mnoho pozdravů ode mne, Vašeho milovaného syna Felixe Ochieng Odhiambo. Rád bych Vám řekl, že moji rodiče si skutečně cení dobré práce, kterou pro mne děláte od té doby, co mne sponzorujete.

Pěstujeme plodiny jako maniok (sladký brambor), fazole, proso, čirok (druh plodiny, která je ideální pro sušší oblasti – tzv. plodina budoucnosti) a hrách a jak se máte a co děláte vy?

Při posledních zkouškách jsem dostal následující známky:

Matematika 49% - Pod průměrem

Anglický jazyk 40% - Pod průměrem

Swahilština 34% - Pod průměrem

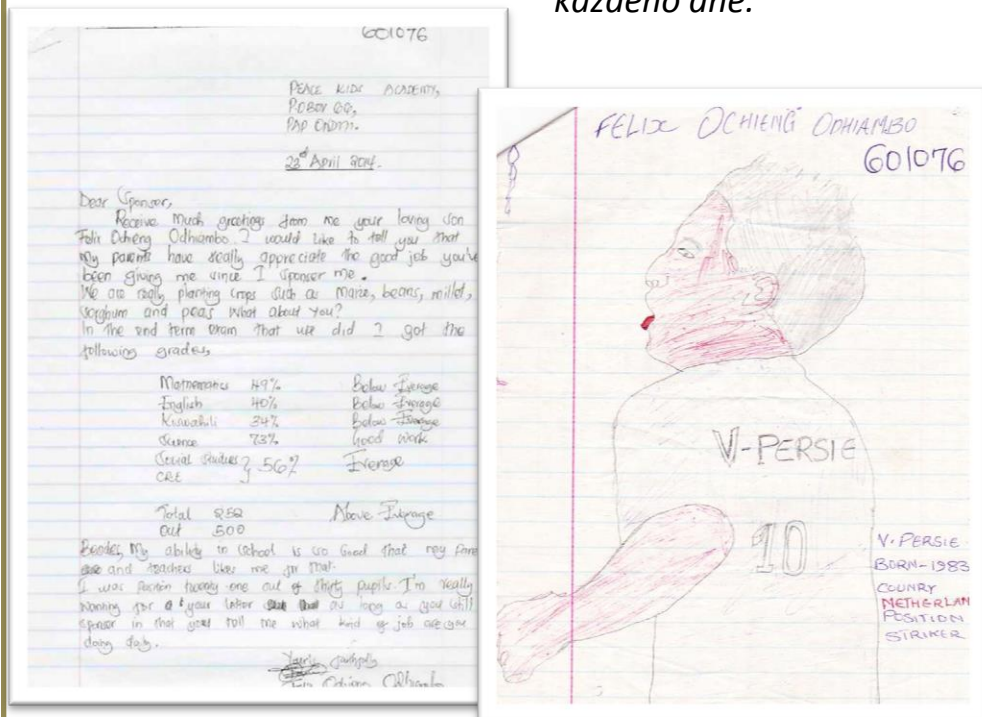
Věda 73% - Dobrá práce

Sociální studia 56% - Průměr

Celkem 252 bodů z 500 - Nad průměrem



Kromě mých schopností a výsledků ve škole je velmi dobré, že mí rodiče a učitelé mne chválí za matematiku. Byl jsem na 21. místě z třiceti žáků. Opravdu očekávám a těším se na Vaše dopisy po dobu, kdy mne ještě budete sponzorovat a napište mi, co všechno děláte během každého dne.



Se srdečným pozdravem

Felix Ochieng Odhiambo

Změny v organizační struktuře

Ráda bych vás oficiálně seznámila se změnami v personální oblasti, které nám s příchodem nového roku nastaly na sociálně ošetrovatelském úseku.

V minulém čísle se s vámi rozloučila paní Dana Lášková, která odchází po mnoha letech práce v našem domově do důchodu. Na její pozici vedoucí stanice D (na Vile) nastoupí paní Jana Novotná a také s ní na Vilu odešla paní Dana Slavíková. K další změně tedy došlo na podkroví (stanice E), kde se novou vedoucí stanice stala paní Bc. Jiřina Dittrichová. A další posilou na podkroví je paní Michaela Chudobová.

Další důležitou změnou i v rámci celé organizační struktury našeho domova je vytvoření úseku aktivizací jako samostatného úseku se svou vedoucí. Touto vedoucí se od ledna 2015 stala stávající aktivizační pracovnice Bc. Veronika Kumperová.

Všem těmto kolegyním přeji hodně nápadů, sil a elánu v jejich řídicích pozicích a paní Láškové příjemné nadcházející jarní dny na své zahrádce.

Klára Čížková

Informace z ošetrovatelského a zdravotního úseku

Stanice A

Příběhy, které píše sám život

Kdyby nebylo vzpomínek, byl by náš život o mnohé ochuzen.

Častokrát si ráda prohlížím fotografii, kterou mám uschovanou na památku. Usmívají se z ní na mě moje spolužačky z obchodní akademie. Ve vzpomínkách se opět ocitám na setkání spolužáků, kde byla tato fotografie pořízena. Setkání je to jubilejní, mnozí z nás oslavili nebo v nejbližší době oslaví své 50. narozeniny. Přišli mezi nás i bývalí studenti z jiných ročníků, kteří naše pozvání přijali. Vládne příjemná nálada. Vyprávíme si navzájem o svých rodinách, o dětech, o práci, probíráme příhody smutné i veselé tak, jak je život přináší. Víτάme mezi námi i naši třídní profesorku. Navštívuje naše schůzky téměř pravidelně, jsme rádi, že přišla mezi nás i dnes. Prohlížíme fotografie, které paní profesorka přinesla a ve vzpomínkách se vracíme do časů našeho mládí a studentských let.

Po ukončení války jsme byli šťastni, že mnohé válečné útrapy již skončily. Školní budovy, které za války sloužily jiným účelům, bylo zapotřebí opravit a uklidit. Profesoři i my studenti jsme se museli podrobit kontrole českých úřadů a národních výborů, zdali jsme ve válce nespolupracovali s Němci. Byli jsme mladí, měli jsme své sny a naděje a věřili jsme ve šťastnou budoucnost. S nadšením jsme hráli ochotnické divadlo. Vzpomínám si na hru „Měsíc nad řekou“ od Fráni Šrámka, nebo na hru „Kristýnka“ kterou napsal Vladimír Dvořák, i na jiná představení převážně humorná. Nacvičování scén na tato představení nám poskytovaly veselou náladu a smích, jak to jen mládí dovede přinést. Při těchto schůzkách jsem se seznámila se svým budoucím manželem Arnoštem. Studoval gymnázium. Během války musel studia ukončit, vysoké školy byly uzavřené, i on musel pracovat v totálním nasazení. Po ukončení války nastoupil na právnickou fakultu. Nelze zapomenout na profesora doktora Myčku, kterého jsme měli velmi rádi. Byl to historik umění. Studium a úcta k umění se stala jeho životní náplní. Měl ale jednu slabost, kterou jsme mu promíjeli, stále někde něco zapomínal. Častokrát se stalo, že přišel do třídy a řekl „Děvčata prosím vás, kdo má legitimaci na tramvaj? Potřeboval bych přivést zapomenutou aktovku, klobouk, brýle nebo jiné potřeby.“ Ochotně jsme se s kamarádkou Věrou hlásily a jezdily tramvají např. na Kampu k malíři Zrzavému, nebo do Karlína i do jiné části Prahy pro zapomenuté věci našeho pana profesora.

Po válce bylo potřeba pomoci oslabenému zemědělství. Tak se stalo, že místo prázdnin naše třída i studenti z jiných ročníků, pomáhali při žních na polích nebo na statcích. My, děvčata,

jsme se staraly převážně o občerstvení, rozvážely jsme na pole jídlo a pití. Kluci měli na starost hospodářská zvířata, sklizení obilí a jiných plodin. Jedním ze studentů mladšího ročníku, který na statku také pracoval, byl i budoucí spisovatel a scénárista František Nepil. Už tenkrát nás bavil svým vtipem a veselými historkami. Jedním z jeho nápadů bylo i pojmenovat dojnice jmény profesorek. Když se znenadání profesorský sbor objevil ve dveřích, aby studenty zkontroloval, jak pracují, vzali jeho členové tuto nadsázku s humorem. Smáli se a četli na cedulkách, kdo má větší dojivost.

Ještě dlouho vyprávíme příhody a společně s naší paní profesorkou vzpomínáme. Prožila s námi studentská léta, totální nasazení i poválečnou dobu. Při našem jubilejním setkání spolužáků jí bylo bezmála 90 let. Domů jí odvážíme taxíkem, pomáháme do schodů do bytu ve čtvrtém patře bez výtahu...

Opět se zadívám na fotografii svých spolužaček. Přemýšlím nad jejich životními příběhy, stále mám v paměti společně prožitá léta i naše pozdější setkávání.

Díky za to, co jsme prožily a že naše vzpomínky nás provázejí celý život.

Podle vyprávění paní z našeho domova napsala Vlasta Růžičková.

Stanice B

Jistě si mnoho z vás všimlo změn, které se dějí na stanici B. Rekonstrukce chodby a pokojů pokračuje a byla zpřístupněna chodba přes stanici. Otevření chodby asi nejvíce uvítali ti, kteří chodí na jídelnu, a ubylo jim pěkných pár kroků, když museli jít k výtahu ještě přes stanici A. Některé z pokojů, které byly zasaženy požárem, jsou již také opravené a vymalované. Rovněž opravy Klubu a ordinace se pomalu chýlí ke konci a v rámci rekonstrukce zde došlo k menším stavebním úpravám.

Po dokončení rekonstrukce a oprav nás ještě čeká mnoho práce, než se chod stanice vrátí do starých kolejí. Bude nutné nastěhovat zpět nábytek a upravit tak, aby se uživatelům dobře bydlelo a nám na ordinaci, která bude přeci jen o něco



jiná, dobře pracovalo. Věříme, že se nám to vše podaří a dokážeme vytvořit pěkné a vyhovující zázemí pro všechny.

Se všemi těmito změnami samozřejmě souvisí příchod nových uživatelů. Jsme zvědaví, kdo k nám přijde a jak se jim u nás bude líbit. Těšíme se, až u nás na chodbě na stanici bude zase rušno a věříme, že i veselo. Také až bude chodbu zase zdobit výstava výrobků našich uživatelů, prostě až budeme zase „doma“ ve svém.

Jana Kubů

Stanice C

Čekání na jaro

Všichni se na něj těšíme a netrpělivě ho očekáváme... Co? No **jaro** přece. Nedočkavě hledáme kvítka sněženek či vykukující hlavičky bledulek nebo krokusy, které rozsvítí svými barvami naše zahrádky. Těšíme se, až se zase všechno zazelená, vypučí stromy, vrby jívy ozdobí sametové kočky, a my se budeme zase kochat krásou přírody. Až nás sluníčko polechtá na tváři, budeme mít opět lepší náladu. Bez sluníčka to není ono a každý se s tím vyrovnává jinak. Znáte to, je to takový ten stav, kdy nás nic nebaví, s velkým úsilím zvládáme běžné denní situace a tiše závidíme medvědům jejich zimní spánek. Špatné náladě se bohužel vyhnout nemůžeme, ale určitě můžeme udělat spoustu věcí proto, abychom si život zpříjemnili a měli ji co nejméně.



A tak mě napadlo, udělat si takovou jarní zahrádku doma. A vy, pokud chcete prožívat jaro a



jarně se naladit, zkuste to se mnou. Je to jednoduché. Veselá barevná prvosienka je posel, který nám čekání na jaro zpříjemní. Určitě ji každý zná, primulka neboli petrklíč kvete již od ledna v mnoha barevných variantách, a tak si vybere skutečně každý. Ani pěstování není složité, a proto nám tato drobná kytička přinese mnoho radosti a určitě svojí krásou zlepší i naši náladu. Já jsem si ji nakoupila v různých barvách, ozdobila si s ní okna a pohled na ni mě v této pochmurné době vždycky

potěší. Život je přece příliš krátký na to, abychom se probouzeli s lítostí. Lepší je vstávat s úsměvem na tváři. A já vám přeji, abyste s úsměvem nejen vstávali, ale aby vám vydržel celý den.

Jana Darsová

Stanice D

V loňském roce jsem oslavila takové malé výročí – 30 let v zaměstnání u nás v domově pro seniory na zámku.

Začínala jsem na stanici B jako ošetřovatelka a večerním studiem při zaměstnání jsem dokončila studium v oboru zdravotní sestra. Po letech praxe a odborného studia v Brně jsem nastoupila do funkce staniční sestry, dnes vedoucí stanice.

V posledních 3 letech jsem pracovala na stanici E, na podkroví, kde jsem byla velmi mile přijata uživateli i personálem. Proto bych všem z podkroví touto cestou chtěla moc poděkovat za milé přijetí a spolupráci.

Jak víte, paní Lášková ze stanice D odchází do důchodu a já jsem dostala nabídku pracovat ve vile. Bylo to těžké rozhodování, ale jak některé rčení říká, že „člověk má zkusit všechno a poznávat stále něco nového“, rozhodla jsem se proto nabídku přijmout.

Doufám, že se uživatelé z podkroví na mě nebudou moc zlobit a brzy si zvyknou na novou vedoucí stanice paní Jiřinku Dittrichovou. Měla jsem již dříve možnost nějaký čas s Jiřinkou spolupracovat a musím říct, že je to spolehlivá, zkušená a pracovitá sestra.

Vždyť vila není nijak daleko, a tak se budu moc těšit na milé návštěvy ze zámku.

Jana Novotná

Stanice E



Dovolte, abych se vám představila. Jmenuji se Jiřina Dittrichová a od ledna pracuji na stanici E jako vedoucí stanice. Na zámku jsem už od března 1989. Za těch téměř 26 let jsem prošla všemi odděleními. Nejdéle, 18 let, jsem pracovala na úseku pro muže s mentálním postižením. Tato služba byla před třemi lety zrušena a já jsem se vrátila na stanici A, kde jsem před lety začínala. A letos přišel čas na další změnu, kdy jsem přijala místo na posledním oddělení na zámku, na kterém jsem ještě nepracovala,

na stanici E.

Ve volném čase, kterého je opravdu málo, chodím ráda na dlouhé procházky se svými psy, pracuju na zahrádce, ráda čtu a dozvídám se nové věci.

Doufám, že jsem za ta léta alespoň trochu pozitivně ovlivnila (a ještě ovlivním) životy našich uživatelů, a že přátelský přístup ke mně byl vždy upřímný.

Jiřina Dittrichová

Aktivizace

AKTIVITY VERONIKA

Křížovka 2014

Na konci loňského roku jste mnozí z Vás luštili křížovku, která nám přišla z Ostravy pro soutěž **Křížovka 2014**. Všechny vaše vyluštěné křížovky, jsme poslali do soutěže. Organizátoři v rámci projektu „Senioři mezi námi“ losovali v Ostravě ze všech vyluštěných křížovek 50 výherců. V soutěži Křížovka 2014 se mezi 50 ti vylosovanými křížovkami umístil náš uživatel pan Doc. Stránský. Cenou pro vylosované byly křížovky pro seniory na téma českých filmů. Děkuji všem, kteří jste luštili, i když jste nebyli vylosováni. Příští rok se to třeba podaří. Trénovat si paměť se vždycky vyplatí.

Veronika Kumperová

AKTIVITY LENKA

Návštěva městské galerie v Třemošnici

Ve čtvrtek 22.1. jsme navštívili výstavu výrobků šikovných spoluobčanů Třemošnice, která



byla naposledy organizována před sedmi lety. Podle slov chvály našich uživatelů se výstava opravdu vydařila. Každý z nás si vybral to své „nej“, krásné práce od místních řezbářů, paličkované obrázky, vyšívání prostírání a ubrusy, keramiku, šperky a hlavně uháčkované a upletené oblečky pro panenky. Také jsme načerpali inspiraci a nápady. Hezky strávené odpoledne jsme zakončili v kavárně a s chutí si pochutnali na kávě a zákusku.

Lenka Pumerová

AKTIVITY LENKA, MIRKA, VERČA



Cvičení s padákem přineslo radost

Za podzimní akci Rotopedtours a Pěškotours naši senioři obdrželi společný dárek – padák s míčky. Ve středu 21.1. jsme se v hojném počtu sešli v salonku a vyzkoušeli cvičení s padákem zábavnou formou, kdy nakláněním barevného padáku od jednoho člověka k druhému běhá míček po látce a strefuje se přitom do otvoru, který je uprostřed padáku. Zdá se to jednoduché, přitom se krásně procvičí hrubá i jemná motorika, soustředění, postřeh, koordinace pohybu a ještě k tomu užijeme hodně legrace, vtipkování a jakési nepopsatelné kouzlo mezi uživateli. Fenka Lucka nám pomáhala nosit míčky a tudíž o zábavu bylo postaráno. Nejdůležitější pro nás bylo být pospolu a odměnou spokojený úsměv na tváři všech zúčastněných.



Lenka Pumerová, Mirka Bečková, Veronika Vodičková

AKTIVITY VERČA

Téma keramiky na únor

Během ledna jsme v keramické dílně vyráběli první téma, které neslo název „VLOČKY" a které jsme nainstalovali v prvním patře u kanceláří mezi zrcadlem a hodinami. Vločky jsou umístěné na stromě, který je vyroben z drátku. Všichni, co do keramiky chodí, se na tomto díle podíleli a já jim moc děkuji za zdařilou práci. Vločky budou vystavené celý únor a následně je vyměníme za další téma. Vzhledem k tomu, že máme tak bláznivou zimu, nezimu a některé mouchy se nám probudili, rozhodla jsem se pro další téma na měsíc únor a tím bude říše hmyzu.

Veronika Vodičková



AKTIVITY ALENA**KLÍČENKY JIŽ POČTVRTÉ NA ZÁMKU**

V neděli 25.1. k nám přijel po víkendovém soustředění dětský pěvecký sbor Českého červeného kříže z Chrudimi Klíčenký. Pod uměleckým vedením paní Ivy Malinové a s doprovodem kapely, složené z tatínek malých zpěváků, se sbor představil repertoárem známých, převážně folkových písní, které potěšily a zahřály u srdce všechny posluchače, jak z řad našich uživatelů, tak i návštěvníků z města. Ve sboru

zpívají děti od úplně nejmenších až po „slečny a mladé muže“. Sálem se batolily či pospávaly v kočárku i budoucí další generace zpěváků. Paní Iva Malinová prozradila, že Klíčenký pracují právě na natáčení nového CD a projevila přání křest uspořádat právě u nás, v Rytířském sále zámku, což je pro náš Domov jistě velkou ctí. Děti veřejně složily hold a vyjádřily obdivuhodnou přízeň umělecké vedoucí Ivě. Nadšení, radost a energii dokázali zpěváci a kapela přenést i na všechny v sále. Bouřlivým potleskem si publikum vyžádalo ještě další dva předávky a rozcházeli jsme se nadšení a s úsměvem na rtech.

Alena Tučková

... a na co se můžete těšit?

Úterý 3. 2. 2015 – Výstava v židovském dvojdomku 25 let od revolučních dní

Středa 4.2.2015 - Doteky aneb masáže rukou na rehabilitaci od 12,30

Úterý 10.2.2015 – Schůze uživatelů

Středa 11.2.2015 – Solná jeskyně Třemošnice od 13 hodin

Čtvrtek 12.2.2015 – Beseda o etikoterapii v rytířském sále od 18 hodin

Pátek 13.2.2015 – Maškarní ples na zámku

Úterý 17.2.2015 – 3. ročník turnaje v kuželkách

Pátek 20.2.2015 – Divadlo Pardubice

Středa 25.2.2015 – Solná jeskyně Třemošnice od 13 hodin



Sociální úsek



Od 1. ledna 2015 došlo ke změně v **Domácím řádu**, který je závazný pro všechny uživatele ze služby domov pro seniory i domov se zvláštním režimem a také pro všechny zaměstnance. Se změnami jste byli seznámeni na Schůzi uživatelů, nejvýznamnější změny jsou v článku 1 a v článku 7, které vám zveřejňujeme.

ČLÁNEK 1

ZÁKLADNÍ ZÁSADY SOUŽITÍ

1. Naši zaměstnanci v domově vytváří příjemné a klidné prostředí pro uživatele. Žádáme proto i uživatele, aby usilovali o dobré a přátelské vzájemné soužití, aby se chovali vlídně a vstřícně. Uživatelé jsou povinni dodržovat všechny povinnosti, které jsou jim domácím řádem ukládány a vždy se chovat slušně a ohleduplně k zaměstnancům poskytovatele a ostatním uživatelům, šetřit majetek poskytovatele i ostatních uživatelů a podílet se na vytváření příznivého soužití uživatelů a bezproblémového chodu Domova pro seniory.
2. Slovní napadání uživatelů i zaměstnanců, agresivita, porušování soukromí, krádež, kouření mimo povolené prostory, rušení nočního klidu a podobné projevy jsou považovány za porušení základních zásad soužití.

ČLÁNEK 7

UKONČENÍ POSKYTOVANÉ SLUŽBY

1. Uživatel může Smlouvu písemně vypovědět bez udání důvodu.
2. Poskytovatel může Smlouvu vypovědět pouze písemně a pouze z těchto důvodů:
 - a) jestliže uživatel porušuje své povinnosti vyplývající ze Smlouvy. Za porušení Smlouvy se považuje zejména neplacení úhrady, jejíž výše je stanovena v této Smlouvě,
 - b) jestliže uživatel hrubě poruší domácí řád nebo ustanovení Smlouvy. Za hrubé porušení je považováno zejména fyzické napadení jiného uživatele nebo zaměstnanců poskytovatele, krádež ke škodě poskytovatele, zaměstnanců poskytovatele nebo dalších uživatelů, úmyslné poškozování majetku poskytovatele nebo dalších uživatelů, zvláště hrubé narušení pokojného soužití v Domově pro seniory,
 - c) jestliže uživatel méně závažně, ale opakovaně poruší domácí řád, přestože byl na tuto skutečnost písemně upozorněn, včetně upozornění na možnost vypovězení Smlouvy a k dalšímu porušení domácího řádu došlo v době šesti měsíců od předchozího porušení,

- d) pokud došlo ke změně poměrů uživatele, zejména zdravotního stavu a poskytovatel není oprávněn poskytovat sociální služby, které v důsledku této změny uživatel potřebuje a požaduje.
3. Výpovědní doba pro poskytovatele i uživatele výpověď činí jeden měsíc a začíná běžet prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byla tato výpověď uživateli doručena. Výpověď musí být dána písemně a musí být doručena druhé smluvní straně.
4. Poskytování služeb je možno též ukončit dohodou poskytovatele a uživatele ke kterémukoliv datu.
5. Poskytování služeb končí též uplynutím doby, na kterou bylo sjednáno.

Sami sobě

Mgr. Pavel Švestka

Motto: „Nikdy jsme neměli k záhubě blíž, dělali nad námi hákový kříž.“

Jen tolik z písničky našeho statečného občana a vlastence, Karla Hašlera. Za svůj neohrožený postoj byl několikrát zatčen gestapem – naposledy v Ronově nad Doubravou, v městečku, ležícím nedaleko našeho zámku. Bylo to při natáčení některých scén z filmu „Městečko na dlani“ podle příběhu z pera známého spisovatele Jana Drdy. Hašler byl odvezen do koncentračního tábora Mauthausen. Zemřel po sadistickém mučení dva dny před Vánocemi roku 1941.

V září toho roku nastoupil na Pražský hrad „Zastupující říšský protektor a generál policie“ Reinhard Heydrich. Ihned vydal nařízení, podle něhož všichni židovští občané museli na obleku viditelně nosit žlutou hvězdu s nápisem „JUDE“.

A tady začíná náš příběh, jehož jsem se jako žáček „obecné školy chlapecké“ zúčastnil po boku své maminky. Šli jsme proti proudu Vltavy, byl krásný den. A tam jsme potkali našeho bývalého souseda, pana Poppera. Je třeba vysvětlit, že v létě roku 1940 se naše rodina i s babičkou přestěhovala na pražskou Pankrác, poblíž historického parku Jezerka. Našimi sousedy byla právě rodina Popperova, o níž jsem se už zmínil. Měli mladého syna Wolfganga, který se tak styděl nosit žlutou hvězdu, že ani z bytu nevycházel. S rodinou pana Poppera jsme vycházeli velmi přátelsky, zvláště starý pán si mě oblíbil a já jeho. Jenže – Popperovi náhle dostali příkaz vystěhovat se do „ghetta“, tedy tehdejší páté čtvrti Josefov. Byla to

jedna z mnoha šikan židovského obyvatelstva. Znamenalo to i tísnit se v jednom bytě s dalšími rodinami, oběťmi protektorových nařízeních. Jak se dodnes jasně pamatuji, před odchodem Popperových jsem hrdě prohlásil, že se s nimi musím rozloučit, i kdybych měl přijít pozdě do školy. Pan Popper se k nám – mamince a mně – radostně připojil a nic mu nepřekážela ta žlutá hvězda. Tedy neuvědomil si jistě – sám důvěřivý a bezelstný člověk, co to případně může znamenat, stýkat se s lidmi, kteří s ním jdou, hvězdu nemajíce!

Ale maminka rychle zareagovala – přidržela si kabelku tak, jako kdyby si zakrývala hvězdu. Asi celá naše skupinka vypadala věrohodně. Ale – opět ale... Bez jakýchkoli problémů jsme minuli právnickou fakultu – tehdy sídlo všech možných i nemožných vojenských i civilních úřadů takzvané Hitlerovy „Velkoněmecké Říše“.

A do třetice – ale ... Doma, třikrát běda – panu Popperovi!. Manželka mu zle vyčinila za to, že nás nevědomky – patrně - vystavoval nebezpečí. Nedala se dlouho upokojit.

Potom, pokud vím, se už Popperovi neozvali. Ze shromaždiště „Radiotrhu“ byli nejpravděpodobněji přesunuti do Terezína, starého, kdysi rakouského pevnostního města, které Hitler „daroval“ Židům!

Kdo se tam dokázal udržet, ještě měl šanci. Jinak putoval do Osvětimi a dalších míst na východě. A konec.

V roce 1944 navštívili Terezín zástupci Mezinárodního Červeného kříže. Nacisté samozřejmě nelenili a s demagogickým úspěchem na celé čáře přesvědčili delegaci o tom, jak úžasně dobře a kulturně se s židovskými obyvateli zachází.

Příklad jeden za všechny: jedna dívka musela u výdejny jídel hlasitě pronést: „Was, wieder Sardinien?“ O sardinkách si mohli terezínští vězňové leda nechat zdát. Nikdo neprotestoval, zástupci už vůbec ne. Ani jeden. Režie vyšla nacistům k jejich plné spokojenosti.

Byla to těžká doba. Atentát na Heydricha byl záminkou k dalším represáliím v tehdejší „Protektorátě“. Ulicemi hlavního města pochodovali pištcí a bubeníci, ulice byly poloprázdné. Lidé se báli vycházet. Snad na každém rohu se zlověstně červenaly vyhlášky se jmény lidí, kteří údajně schvalovali atentát. Dodnes mám v dobré paměti střelbu u krypty kostela v Resslově ulici, kde sváděli poslední boj českoslovenští parašutisté, kteří vykonali pomstu na říšském protektorovi. I my, školáci obecné školy chlapecké, jsme se museli dostavit na rasové prohlídky do Spálené ulice v Praze. Tady je jistě vhodné zakončit slovy prezidenta T. G. Masaryka: *„Takzvané čisté rasy není, aspoň v Evropě ne.“*

Pro chytré hlavy



1. K písni napište správného zpěváka

- 1) Řeka lásky
- 2) Sladké mámení
- 3) My dva a čas
- 4) Lady Karneval
- 5) Už nejsem volná
- 6) Lékořice
- 7) Ach ta láska nebeská
- 8) Mží ti do vlasů

2. Přiřaďte notoricky známé výroky z filmů k názvům těchto filmů

- 1) Neber úplatky, neber úplatky, nebo se z toho zblázníš.....
- 2) Maminka mě utírala lopuchem
- 3) Dědečku, babočka jenerál
- 4) Kde udělali soudruzi z NDR chybu?.....
- 5) Čo bolo, to bolo, terazky som majorom.....
- 6) Odvolávám, co jsem odvolal, a slibuji, co jsem slíbil.....

- a) S tebou mě baví svět.
- b) Jáchyme, hod' ho do stroje.
- c) Pyšná princezna
- d) Adéla ještě nevečeřela.
- e) Černý baroni.
- f) Pelíšky.



Správné výsledky naleznete na str.9

DOMOV
PRO
SENIORY
HEŘMANŮV MĚSTEC

U NÁS DOMA

Vydává Domov pro seniory Heřmanův
Městec, Masarykovo nám. 37, 538 03 Heřmanův
Městec, www.domov-hm.cz

Redakční rada: p. Málková, Mgr. Čížková, Bc.
Merclová

Odpovědný redaktor: Bc. Eva Merclová

Kontakt: merclova@domov-hm.cz

Všichni uživatelé poskytli souhlas se zveřejněním
svých fotografií v časopise.

Vydavatel si vymezuje právo upravovat
příspěvky pro potřeby časopisu.